

Resum de la quarta sessió del Grup de Reflexió de Pares curs 14-15

L'última sessió del Grup de Reflexió de pares i mares sobre Educació, del curs 2014-2015, va tenir un caire festiu amb motiu de la celebració del desè aniversari del Grup.

Vam seure tots en rotllana però aquest cop a la Sala d'Actes i envoltats de les creacions dels artistes de l'escola amb l'exposició Colors del Paradís.

Per l'ocasió, hi van ser convidats tots aquells mestres i pares que han estat coordinadors del grup durant aquests 10 anys, així com la Dra. Joana Maria Tous, psicòloga assessora de l'escola durant molts anys i una de les persones que junt amb la Mireia Trias i en Gerard Lladó van iniciar aquest grup.

La Mireia Trias ens va fer una introducció de la trajectòria del grup durant aquests 10 anys i va agrair la participació activa dels mestres i pares que n'han format part.

La Dra. Tous va exposar quina era l'essència en la qual es va crear el grup. La idea inicial va ser la de formar una "escola de pares", però, de seguida es van adonar que no podien ser mestres de pares, sinó que el que es pretenia era crear un espai de reunió on no s'ensenyés, on els uns aprenguessin dels altres. Per ells era important que aquell grup es diferenciés de les conferències, en les quals un exposa els seus coneixements i els altres escolten. Al començament no hi havia una temàtica prefixada, sinó que era un grup espontani, no hi havia una única resposta per a res, cadascú podia dir la seva, no es buscava l'estar tots d'acord, sinó ben bé al contrari, per crear debat i motius de reflexió. I sobretot no es jutjava.

El Sr. Ignasi González un dels primers pares coordinadors del grup, que en aquell moment formava part de la Comissió de Conferències, ens explicava que encara recorda frases literals que s'havien dit al grup i com aquestes trobades els ajudaven a alleugerir la, a vegades difícil, tasca de pares.

El professor Toni Casanova expressava com el va enriquir formar part del grup, per rellegir tant la seva vida de pare, com la seva vida de mestre. Feia èmfasi en què s'ha de confiar amb els nens, com a mestres i com a pares. Confiar en que ells creixen bé si són estimats. També va fer referència a les vegades que s'ha organitzat algun joc per començar la sessió i com el joc ajuda a fer pinya abans de compartir la paraula. Utilitzar el joc per aprendre és una bona eina tant pels nens com pels adults.

Alguns pares assistents, ja expares de l'escola, comentaven com aquelles trobades els havien deixat empremta. I com les havien trobat a faltar un cop fora del Lurdes.

Altres reflexions que van anar sorgint al llarg de la sessió van ser:

- El fet que hi hagi pares i mares amb nens de diferents edats enriqueix molt el grup.
- Aquest espai fa que els pares vegin els mestres més propers i també a l'inrevés; els mestres als pares.
- Algunes sessions fan que es desmunti com per art de màgia el que un pensava, després de sentir les aportacions dels altres. Ens agrada pensar que tenim "veritats absolutes" i aquí sovint les anem canviant.
- Al primer moment el nom de "Grup de reflexió" em va sonar estrany, feia com "por": un grup de persones que es reuneix per reflexionar?
- La paraula Grup i la paraula Reflexió són claus. És una experiència grupal, formes part d'un grup. I reflexió és quan tot tu et fas present i no dóna joc només en aquell moment de la trobada, sinó que t'ho emportes a casa i en el dia a dia ho vas treballant, moldejant, reflexionant.
- El que m'agrada és que no tothom ha de dir la seva. Hi ha dies que tens més a dir i altres que prefereixes escoltar.
- Està clar que amb l'educació dels fills no hi ha receptes, però el grup de reflexió aporta molts ingredients perquè cadascú es faci un bon plat.
- L'èxit del grup queda demostrat amb aquests deu anys de trajectòria.

En acabar el professor Gerard Lladó va fer entrega d'un recull de 10 contes per reflexionar a tots els assistents.

Felicitats a tots els que han fet possible aquests 10 anys de Grup de Reflexió!